

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Претплата се полаже у напред, и то најмање за пола године, код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлештва, а за све друге претплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је, да се:

Стеван Петровић, полицијски писар друге класе среза мачванског, на основу § 76. закона о чиновницима грађанског реда, отпусти из државне службе у интересу исте.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 28. јануара 1908. г. у Београду.

Указом Његовога Величанства Краља Петра I, одобрено је решење Народне Скупштине, сазване у други редован сазив за 1907. годину, које гласи:

„да се село Бабица споји са општином луковском у срезу косаничком, округу топличком.“

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 31. децембра 1907. г. у Београду.

КРЕТАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА

у месецу децембру 1907. год.

Према званичним извештајима окружних начелстава и Управе града Београда у току месеца децембра извршено је у Србији:

1. Убиства	22
2. Детоубиства	3
3. Нехотичних убиства	2
4. Покушаја убиства	17
5. Разбојништва	11
6. Силовања	2
7. Тешких телесних повреда	17
8. Паљевина	74
9. Опасних крађа	234
10. Злонамерних поништаја туђих ствари	8

Од изложених дела пронађено је:
Убиства 21 или 95.6%
Детоубиства 3 » 100 %

Нехотичних убиства	2	или	100	%
Покушаја убиства	17	»	100	%
Разбојништва	10	»	90	%
Силовања	2	»	100	%
Тешких телесних повреда	16	»	94	%
Паљевина	6	»	8	%
Опасних крађа	69	»	29.4	%
Злонамерних поништаја туђих ствари	0	»	00	%

Највећи број убиства извршен је помоћу *ватреног оружја* (12), затим помоћу *оштрог* (6), помоћу *туџог* (3) и *трљањем* (1).

Узроци са којих су ова убиства извршена леже: у *међусобној свађи* за 8 случаја, у *освети* за 4, у *користољубљу* за 3, у *одбрани имаовине* за 2, у *домаћој расири* за 1, у *вршењу званичне дужности* за 1, и у *сијеверју* за 1 случај. За два убиства узроци су непознати.

Посматрана према местима у којима су извршена, изложена убиства јављају се: у срезу посавском окр. београдског 2, у срезу космајском 2, и по 1 у срезovima: посавском окр. ваљевском, подгорском, тамнавском, јабланичком, поречком, трстеничком, алексиначком, поцерском, млавском, звишском, љубићском, подунавском, орашском, јасеничком окр. смедеревског, зајечарском, косаничком (непронађено), златиборском, и појешком.

Поред изложених убиства у току месеца децембра пронађена су још два убиства. Једно од ових убиства извршио је у првој половини месеца октобра прошле године Максим Ј. Ђорђевић, земљоделац из села Темске, среза нишавског над својом снахом Параскевом. Леш убијене Параскеве још није пронађен, јер је по извршењу убиства бачен у воду. Друго убиство извршено је у срезу рачанском 30. новембра прошле године над Радисавом Мићићем из Јакља, а извршиоци убиства су Ненад — Миша Ђукановић и Радејица Живановић, из Јакља.

Детоубиства су извршена по 1 у срезovima: рамском, деспотовачком и црногорском.

Нехотична убиства извршена су по 1 у срезу млавском и у вароши Београду.

Покушаји убиства извршени су: у срезу јабланичком 2, у срезу млавском 2, и по 1 у срезovima: подгорском, кључком, жупском, пожаревачком, моравском окр. пожаревачког, хомољском, подунавском, ариљском, ужичком, рачанском, пожешском, и у варошима: Крагујевцу и Београду.

Скоро сва ова дела извршена су у међусобној свађи и освети.

Разбојништва су извршена: у срезу млавском 2, у срезу качерском 2, и по 1 у срезovima: ваљевском, оба моравска, рамском, пожаревачком, таковском и у вароши Крагујевцу (непронађено).

Силовања су извршена по 1 у срезovima: бањском и качерском.

Тешке телесне повреде извршене су: у срезу јабланичком 2, у срезу пожаревачком 2, у срезу јасеничком окр. смедеревског 2 (1 непронађена), и по 1 у срезovima: крагујевачком, јасеничком окр. крагујевачког, поречком, жупском, беличком, ресавском, бањском, рађевском, млавском, зајечарском и у вароши Београду.

Паљевине су извршене: у срезу зајечарском 7, у срезу рађевском 4, у срезу подунавском 4, у срезу пожешском 4 (2 пронађене), у срезу грочанском 3, у срезу крагујевачком 3, у срезу деспотовачком 3 (1 пронађена), у срезу бањском 3, у срезу мачванском 3, у срезу хомољском 3, у срезу бољевачком 3, у срезу прокупачком 3, у срезу колубарском окр. ваљевском 2, у срезу грузанском 2, у срезу поцерском, 2, у срезу звишском 2 (1 пронађена), и по 1 у срезovima: космајском, подгорском, пчињском, јабланичком, (пронађена), лепеничком, оба јасеничка, неготинском, поречком, трстеничком, беличком, темнињском, параћинском, посавотамнавском, млавском, пожаревачком, љубићском, заглавском, добричком, и у варошима: Крагујевцу, Ђуприји, Пожаревцу (пронађена) и Чачку.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Вредност свих ових паљевина износи око **31.450** динара.

Опасне крађе извршене су: у вароши Београду **14** (6 пронађених), у срезу бољевачком **11** (1 пронађена), у срезу косаничком **10** (1 пронађена), у срезу подунавском **9**, у срезу јасеничком окр. смедеревског **9**, у срезу пчињском **7** (2 пронађене), у срезу орашком **7** (1 пронађена), у срезу прокупачком **7** (1 пронађена), у срезу колубарском окр. ваљевског **6**, у срезу јадранском **6** (1 пронађена), у срезу звишском **6** (1 пронађена), у срезу пожаревачком **6**, у срезу белничком **5** (1 пронађена), у вароши Нишу **5** (све пронађене), у срезу посаво-тамнавском **5**, у срезу голубачком **5**, у срезу хомољском **5** (1 пронађена), у срезу грочанском **4** (1 пронађена), у срезу подгорском **4**, у срезу копаоничком **4**, у срезу трстеничком **4** (1 пронађена), у срезу алексиначком **4**, у срезу млавском **4** (3 пронађене), у срезу зајечарском **4** (3 пронађене), у срезу заглавском **4** (1 пронађена), у срезу жичком **4** (1 пронађена), у срезу ваљевском **3** (2 пронађене), у срезу тамнавском **3** (1 пронађена), у срезу рађевском **3** (1 пронађена), у вароши Пожаревцу **3** (2 пронађене), у срезу моравском окр. пожаревачког **3** (све пронађене), у срезу моравичком **3**, у срезу врачарском **2** (1 пронађена), у срезу јабланичком **2**, у срезу пољаничком **2** (обе пронађене), у срезу крагујевачком **2** (1 пронађена), у срезу лепеничком **2**, у срезу јасеничком окр. крагујевачког **2** (обе пронађене), у срезу левачком **2**, у срезу ресавском **2**, у срезу деспотовачком **2** (1 пронађена), у срезу параћинском **2** (1 пронађена), у срезу поцерском **2**, у срезу појешком **2** (обе пронађене), и по **1** у срезовима: колубарском окр. београдског (пронађена), посавском окр. београдског (пронађена), лесковачком, власотиначком, гружанском, брзопаланачком (пронађена), неготинском, кључком (пронађена), ражањском, расинском (пронађена), жупском, темнићском, бањском (пронађена), нишком, моравском окр. нишког (пронађена), нишавском, азбуковачком (пронађена), таковском (пронађена), љубићском, добричком (пронађена), злати-

борском (пронађена), рачанском (пронађена), аријском (пронађена), драгачевском (пронађена), и у варошима: Крагујевцу (пронађена), Гуприји, Шапцу, Зајечару, Ужицу (пронађена) и Чачку (пронађена).

Вредност свих ових крађа износи око **31.950** динара.

Злонамерних поништаја туђих ствари било је: у срезу жупском **2**, и по **1** у срезовима: колубарском окр. ваљевског, гружанском, левачком, љубићском, подунавском, и зајечарском.

Вредност уништених ствари износи око **1.370** динара.

Поред изложених дела у току месеца децембра извршено је још у Србији и **11**

самоубиства, и то: у срезу ваљевском **2**, и по **1** у срезовима: тамнавском, подгорском, копаоничком ражањском, левачком, ресавском, јадранском, моравичком и трнавском.

Ова самоубиства извршена су: *вешањем* 5, *ватреним оружјем* 4 и *дављењем у води* 2, а узроци њиховом извршењу леже: у *душевном растројству* за 3 случаја, у *болести* за 2, у *страху од казне* за 1, у *рђавом материјалном стању* за 1, у *грижи савести* за 1, и у *љубомори* за 1 случај. За остале случајеве узроци су непознати.

Општи преглед до сада изложених дела овакав је:

Текући број	О К Р У З И	УБИСТВА											
		Убиства	Детубиства	Нехотична убиства	Покушаји убиства	Разбојништва	Силовања	Тешке телесне повреде	Паљевине	Опасне крађе	Злонамерни поништаји туђих ствари	Самоубиства	Покушаји самоубиства
1	Округ београдски	4	—	—	—	—	—	—	4	8	—	—	—
2	« ваљевски	3	—	—	1	1	—	—	3	16	1	4	—
3	« врањски	1	—	—	2	—	—	2	2	13	—	—	—
4	« крагујевачки	—	—	—	1	1	—	2	8	8	1	—	—
5	« крајински	1	—	—	1	—	—	1	2	3	—	—	—
6	« крушевачки	1	—	—	1	—	—	1	1	11	2	2	—
7	« моравски	—	2	—	—	—	—	2	7	15	1	2	—
8	« нишки	1	—	—	—	1	1	1	3	12	—	—	—
9	« пиротски	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—
10	« подрински	1	—	—	—	—	—	1	10	21	—	1	—
11	« пожаревачки	2	—	1	5	5	—	3	8	32	—	—	—
12	« руднички	1	—	—	—	3	1	—	1	2	1	—	—
13	« смедеревски	3	—	—	1	—	—	2	5	25	1	—	—
14	« тимочки	1	—	—	—	—	—	1	11	20	1	—	—
15	« топлички	1	—	—	—	—	—	—	4	18	—	—	—
16	« ужички	2	1	—	4	—	—	—	4	6	—	—	—
17	« чачански	—	—	—	—	—	—	—	1	9	—	2	—
18	Управа града Београда	—	—	1	1	—	—	1	—	14	—	—	—
	Свега:	22	3	2	17	11	2	17	74	234	8	11	—

Из канцеларије Антропометријско - Полицијског Одељења Министарства Унутрашњих Дела, од 28. јануара 1908. године АБр. 110. у Београду.

СТРУЧНИ ДЕО

ДОКАЗ У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

(НАСТАВАК)

III. Законик је издвојио и оне случајеве у којима постоји сумња на тровање (§ 64). Стога, што у многим случајевима није лако констатовати тровање, јер се неки отрови тешко у лешу могу наћи, законик је донео нарочите одредбе о томе, како се има вршити преглед и секција леша, кад постоји сума тровања, и којим се путем има да утврди, да ли у извесној материји има отрова. Законик у § 64 наређује, да за утврђивање тровања поред два лекара треба по могућности узети и два хемичара, а ближа правила о томе, како се врши преглед и секција у оваквим случајима, налазе се у *Правилнику за вршење судских секција*.

Код сваког случаја тровања дужност је како иследника тако и судско-медицинског експерте на првом месту да сазнају све појаве, које су биле примећене непосредно пре смрти онога за кога постоји сумња да је отрован. У томе циљу је иследник дужан да саслуша сва лица која су непосредно пред смрт умрлог била с њим заједно, као и да изврши преглед целог стана: кујне, подрума, судова, јела и т. д., не би ли нашао отрова или што друго што му изгледа као отров. Све сумњиве субстанције које се нађу, као и продукте повраћања и пролива, дужан је иследник да сачува и покаже експертима. Сем тога, треба сазнати колико је трајало сумњиво оболевање, а треба тачно прибележити и дан смрти. Све сумњиве знаке тровања који су још за живота примећени треба и лекар да стави у почетку секционог протокола.

И при сумњи на какво тровање, секције се врше по свима правилима за секције лешева, само што овде треба још и нарочиту пажњу обртити на изглед слузокоже целог дигестивног

тракта. Треба прегледати слузокожу усана, усне дупље, ждрела, једњака, стомака, танког и дебелог црева, као и садржај свију ових органа (Правилник стр. 29). Лекар је дужан да стомак с његовим садржајем и једњаком мете у засебан чист стаклени суд. Сва црева и њихов садржај долазе у засебан суд. Такође у засебне судове долазе и бар половина јетре, један бубрег и садржај бешике. Сви ови судови морају бити чисти стаклени судови, које ваља добро затварати или стакленим или новим запушачима од плуте. Поврх запушача долази добро увезан слој пергамент-хартије, који има да буде запечаћен печатом иследне власти. Сваки суд треба да буде снабдевен натписом. Овако исто треба у засебне судове одвојити, затворити и запечатити и све остале предмете, на којима се налазе сумњиве мрље од крви или сперме и послати на хемијско-микроскопски преглед.

Ако би услед какве сумње на извршено тровање била наређена екхимација дотичног леша, ваља, нарочито ако је у питању арсен, осим раније наведених органа, одвојити у засебне судове и довољну количину земље, како изнад, тако и испод и с обе стране сандука; осим тога ваља прибрати и земљу са неколико места на гробљу, подаље од дотичног гроба. Тако исто је потребно одвојити у засебне судове и косу и кости, као и остатке вештачког цвећа, које би се на лешу нашло и оне делове рубља који су трулежним течностима натопљени. Ако је сандук труо и ма где натопљен продуктима трулежи, треба дотичне комаде такође одвојити. И ове судове треба затворити на горе речени начин. (Правилник стр. 30).

Ради истраживања отрова сви издвојени предмети имају се подврћи хемијској анализи. Како хемијску анализу треба вршити с највећом тачношћу, зашто је опет потребно и времену и нарочитих справа, то њу могу вршити сами хемичари и у месту које је за то нарочито удесно. У нас сва хемијска испитивања и микроскопске прегледе врши државни хемичар у Државној хемијској лабораторији у Београду. Стога је иследник дужан, да све судове у којима се налазе одвојени предмети, пошаље Државној хемијској лабораторији у Београд, али не непосредно већ преко санитетског одељења министарства унутрашњих дела. У писму упућеном санитетском одељењу треба да се налази и спроводни акт за хемијску лабораторију, који акт с предметима санитетско одељење спроводи хемијској лабораторији на преглед.⁶⁾

Хемичар даје одговор само на питање, дали у извесној материји има отрова или не, а лекар, који је вршио секцију, дужан је на основу резултата како извршене секције тако и хемијске анализе да даде своје мотивисано мишљење о томе, да ли је смрт наступила услед тровања или не.

II. Телесне повреде.

По § 65 крив. пост. код телесних повреда вештаци имају да изврше преглед повређеног. Ово вештачење могу предузети само лекари, којих по правилу треба да буде двојица. Преглед повређеног предузима се по наредби иследника, али се оно може предузети и на захтев повређеног, у ком случају по распису министра унутрашњих дела, преглед може извр-

⁶⁾ Многи су иследници били толико немарљиви при шињању предмета за хемијску анализу, да се анализа или никако није могла извршити или је без успеха била. Тако су предмети саати у обичним судовима, незатвореним и незапечаћеним. Неки су чак и спроводни акт метали у сандук у којима се налазе и сами предмети за анализу. Због оваких случајева министар унутрашњих дела издао је и распис о пошњању предмета за анализу Државној хемијској лабораторији од 8 марта 1897 бр. 2506, који садржи све оно, што је о томе у тексту речено.

шити и приватан лекар, на кога се повређени обрати. Преглед од стране приватног лекара треба допустити само онда, кад је с одлагањем била скопчана опасност, па и тада иследник треба ма и накнадно да изиште мишљење и од државног лекара.

Вештаци врше преглед повређеног по правилима, прописаним у *Правилнику за издавање лекарских уверења*. По том правилнику код повреда треба тачно означити дан, кад је повреда нанесена, место где се налази, облик, правац, дужину, ширину и дубину. Треба описати изглед ивице и дна, да ли повреда јави и колико, да ли се у повреди и око ње налазе каква страна тела.

На основу находа, који се тачно има да унесе у уверење, вештаци дају своје мишљење. У свом мишљењу, по наређењу § 65, они су дужни да кажу: 1. Како се имају узети нађене повреде по својој јачини: да ли су лаке, тешке или смртоносне. Вештаци су дужни да даду мишљење о свакој повреди и да кажу, да ли се свака за себе, или тек више њих заједно или све скупа имају узети као лака, тешка или смртоносна, јер је могуће, да више повреда, од којих је свака лака, кад се заједно стеку, дају тешку или чак смртоносну повреду. Тако исто имају они казати, да ли се повреде безусловно или тек због нарочитих околности случаја имају узети као лаке, тешке, или смртоносне. 2. Вештаци имају на другом месту да одреде дејство и последице повреда, и то најпре какве последице из тих повреда у опште произилазе, а за тим, које су последице произишле у конкретном случају. 3. Најзад, они имају да кажу, којим среством и на који начин су повреде нанесене.⁷⁾

При квалификовању повреда, као и при одређивању њихових последица и оруђа, којим су нанесене, вештаци се имају обзирати и на наређења казненог законика, која говоре о телесним повредама и злоставима.

Ако вештаци на основу извршеног прегледа и находа не могу одмах дати квалификацију повреде, они су дужни издати привремено уверење о стању које су нашли и у њему одредити рок за поновни преглед.

Законодавац у § 66 крив. пост. наређује да се за преглед женскиња, место лекара и хирурга, могу као вештаци узети магистри бабичења, а у мање важним случајевима или где не би било магистра, и саме бабице. Иследник треба овде да буде врло обазрив и само изузетно да допусти бабицама да врше преглед женскиња, и то кад је у питању трудноћа, побачај и др. Иследник не би погрешно ако би поред лекара бабицу узео као другог вештака.

III. Вештачко мишљење о душевном стању окривљеног.

Без подобности за одговорност (*Zurechnungs fähigkeit*), као битног елемента сваког кривичног дела не може бити ни кривичног дела. Према томе, ако је у једном конкретном случају искључена код обвиненог подобност за одговарање, то у том случају нема ни кривичног дела. Кривично Право говори о основима или околностима, са којих се искључује или смањује подобност за одговарање; најважнији од тих основа је-сте *душевна болест*. Под душевним болестима не треба разумети само праве душевне болести, већ и спречену развијеност (тупоглавост, слабоумље), старачку изнемоглост, нервне болести и др. Ако се, према томе, појави сумња, да је обвинени у времену извршења кривичног дела био у таквом болесном душевном стању, које искључује подобност за одговарање, то се његово душевно стање мора подврћи испитивању. То испитивање по § 67 крив. пост. предузимају лекари.

(наставиће се)

Д-р. Бож. В. Марковић.

⁷⁾ *Bnlf*, Commentar I 182; *Mayer*, Commentar I 459.

КОНАН ДОЈЛ И НАУЧНА ПОЛИЦИЈА

У XX ВЕКУ

Dr J. Bercher

(НАСТАВАК)

Помињемо на завршетку, да број начина идентификовања није ограничен; он може, према приликама, ићи у бесконачност. Начин њихове употребе много је важнији од њихове апсолутне вредности. Нека нам је овом приликом допуштено, да подсетимо читаоце на најинтересантнији начин идентификовања, који је употребио г. Лакасањ у *afferi Bijet*.²⁾ Ма колико да је овај начин генијалан и тачан, очигледно је да се не може сматрати као метода погодна за све случајеве. Сличну вредност признајемо и начину идентификовања помоћу пепела од цигара.

Кад од начина идентификовања, означених Конаном Дојлом, одвојимо појетску и романтичну страну, која их украшује, остаје нам, као што смо видели, неколико научних података, који бацају нову светлост на деликатну дијагнозу индивидуалитета.

ДРУГИ ДЕО

Научна полиција у XX веку.

Друштво има злочинце које заслужује. А. Лакасањ.

Већ одавно извесна научна знања корисно се употребљују у полицијским и судским истрагама, али је тек у XIX веку постала и организовала се научна полиција. И ако су први покушаји у овом правцу релативно скорашњи, познавање цигара криминалне статистике занимало је у толикој мери све оне, који су се интересовали овим питањима, да су у току од неколико година остварени огромни прог्रेसи. Чак и данас можемо констатовати тежњу духова да све факте, који се односе на правосуђе, обуку у научну прецизност. Године 1905. и 1906. Бине (Binet) пише у „Психолошкој години“ озбиљну студију о сведоцима сведока, и покушава да им оцени и одреди тачну психолошку вредност. Ово критичко дело улази, такође, у домену научне полиције, под којом се, као што смо већ казали, разуме примена науке у полицијским и судским истрагама.

Може се рећи, без обзира на садашњу оријентацију духова, да је научна полиција постала из криминалне антропологије.

Нећемо се дуго задржавати на генијалним проналасцима г. Алфонса Бертилона; несумњиво је да они пред тављају прву етапу научне полиције на пољу прогреса; чак и данас они су њен темељ.

Бертилон је први применио антропологију у полицији; он је пронашао *живе слике*, које су од неоцењене користи за истраживање злочинаца у бегству и слободи; он је творац колориметријске класификације очију; он је први применио фотографије у полицијским и судским истрагама, и од њих створио прецизну и на-

учну методу, и, најзад, његовим заузимањем створен је у Паризу 1882. год. први антропометријски биро.

Појимајући огромну важност нових метода, професор Лакасањ унео их је још 1887. год. у обим својих судско-медицинских предавања на лионском универзитету; он их је у исто доба скупио у једну целину и назвао их „бертилонаж“, те је на овај начин постао кум Бертилоновој методи.

Извесно, је да је Конан Дојл познавао систем Бертилонов, јер ево како о њему суди. Један од клијената Шерлока Холмса рекао је овоме једног дана:

— Ја вас смтрам као другог међу најспособнијим европским експертима.

— Истина! Могу ли знати име онога кога стављате на прво место? упита Холмс јетко.

— Дело г. Бертилоново — одговори упитани — мора учинити врло велики утицај на све оне, који се одушевљавају научном тачношћу.

Видећи кисело лице полицајчево, клијент додаде ради утехе: „Али, кад је реч о практичној науци, ви сте први“.

На овај начин Шерлок Холмс завиди потпуно заслуженој слави Бертилоновој; њему не таска да буде други после њега.

На неколико год. доцније (год. 1888.), Францис Галтон је у Лондону пред „Royal Society“ изнео студију о отисцима прстију, и предложио дактилоскопију за идентификовање злочинаца. Употреба отисака прстију датира се из много ранијег времена; Кинези и сир Вилијам Хершел у Индији употребљавади су их место потписа.

После Галтона, велики број научника комплетирали су изучавање овог питања. Помињемо, у Америци, важне радове Виетиха са његовим системом класификација дактилоскопских картона; у Лијежу радове Д-р Корина и Стокиса; у Аустрији оне Винда и Кодичека; у Шпанији оне Д-р Олвица и у Норвешкој оне Д-р Деа.

Лионској школи има се захвалити за важне радове Кутања и Флоренса, Форжеота, Фрекона, Д-р Ивера, а нарочито за радове Е. Локара, који је на скорашњем туринском конгресу први предложио интернационални дактилоскопски картон.

Много раније, немачки лекар Ханс Грос, професор кривичног права на немачком универзитету у Прагу говорио је први пут у своме делу: *Ручник судске полиције* о применама извесних научних знања у полицијским истрагама. Велика заслуга његовог дела у томе је, што је обратио пажњу на серију омањих научних факата, чије је познавање веома корисно истражном судији, као и полицијском вештаку. Он истиче потребу организације и предавања научне полиције; он указује на корист, коју правосуђе може имати од фотографије; он сам лично покушава да темељно упозна злочинце, њихов живот и начин њиховог рада; најзад он скицира експерименталну студију о отисцима у опште.

Хансу Гросу, дакле, припада неоспорно заслуга, што је покушао да прошири

границе научне полиције, али је његово дело и поред свега овога, мора се признати, пуно заблуда. Поред овога, многи факти лишени су научне прецизности, која је неопходно потребна за утврђивање једне методе, а и обавештења, која је скупио са свију страна и пружио читаоцу, нису претходно критички оцењена.

Године 1892. Др. Борђе Вертилон бранио је пред париским факултетом једну тезу од великог интереса за идентификовање злочинаца. Реч је: „о утврђивању идентитета помоћу одећа“. Мере, које је писац утврдио, нарочито оне које се односе на обућу и шешире, дале су судским лекарима, као полицијским вештацима, одличне резултате. Ова метода заслужује по свему да буде сачувана и чешће примењивана.

У Италији су многобројни научници, као: Ломброзо, Алонзи, Фери, Роси и Ничефоро захтевали увођење научних метода у полицију, а 1895. Др. Салватор Отоленги, тада професор у Сиени, установио је први универзитетски курс за научну полицију. Наименован затим за професора судске медицине на краљевском универзитету у Риму, он је и овде продужио отпочете курсеве. Његово дело врло је важно са гледишта научне полиције, и ми с тога задржавамо право да о њему говоримо опширније и детаљније у једном од идућих одељака.

Помињемо, најзад, дело Денштета и Воатлендера о вештачењу косе, крви и сперме, и дело Буринског, из Петрограда, о вештачењу докумената.

Школи Бертилоновој припадају: професор Рајс, из Лозане и професор Миновић, из Букурешта. Знаменити Рајсови радови и нов начин фотографисања лешева од Н. Миновића заслужују дубљу студију.

Као што се из изложеног види, научна полиција јесте и остаје француска наука, и поред немачких радова и италијанских истраживања. Док се полицијска наука, ван граница Француске, ограничава поглавито на питање о идентитету, као да је свеколико поље полицијских истраживања ограничено само на овај предмет, догле је француска школа развијала и остале стране науке, позивљући у помоћ не само антропологију, већ и хемију, физику, фотографију, микроскоп, општу антропологију и т. д. И Француска, дакле, остаје за увек земља, у којој је постала и развила се научна полиција како у погледу доктрине, тако и у погледу праксе.

Данашња метода научне полиције

„Француска — казао је професор Ничефоро у свом приступном предавању на универзитету лозанском — притежава једну од најбољих доктрина и најбољу литературу о научној полицији. Њени антропометријски и фотографски биро-и у Паризу, под управом г. Бертилона, могу послужити као пример најсрећније примене теорије у пракси“.

Ђак Бертилонов, професор Рајс, стара се у првом реду о функционисању научне полиције у Лозани и управља, на универзитету, лабораторијумом ове на-

²⁾ Archives d'Anthropologie criminelle за 1901. г.

уке. Степен савршенства који је постигао овај научник и одлични резултати које посведневно добија, најбоље нам доказују корист од примене науке на полицијске и судске истраге.

Пре него што бисмо приступили изучавању ове примене, неопходно је потребно да одредимо место, које полицијски вештак треба да заузима у хијерархији правосуђа.

Као год и судски лекар, тако исто и полицијски вештак, не треба никад да постане полицијски агент, као што то верује професор Пињар. Његов је задатак да служи као споја између теорије и праксе. С једне стране налази се истражни судија, коме поједине ситнице измичу из вида, а с друге полицијски агент, који нема опште идеје о скупу факата. Задатак је полицијског вештака да попуни ову празнину, која од вајкада постоји између истражног чиновника и обичног полицајца.

(наставиће се)

Д. Ђ. Алимпих.

УБИСТВО (СА ГЛЕДИШТА ИСТРАГЕ)

(A. Thiénard.)

(НАСТАВАК)

Са другог једног гледишта, природа одева показује изванредан интерес; оно допушта да се сазна којој друштвеној класи припада жртва. Је ли потребно рећи да се становник са села не носи као варшанин, и да је лако разликовати по оделу рукоделца од газде, трговца, сиромашка од богатог, и т. д. и т. д.

Одело каквог лица често открива његово занимање; тако пекари, мајстори, воденичари имају навику да се облаче у бело или у суро, бирократе црно. Али, хитамо да то кажемо, ове разне индикације, ако су изоловане, биће далеко од тога да послуже као доказ; не треба никако преко мере проширивати њихову важност, и из тога што би се нашао какав леш у белом или сурим хаљинама, на пример, одмах закључити да је жртва била пекар, воденичар, мајстор, без других индикација које би поткрепљавале прве. Тако је коса код пекара увек више или мање посута брашном, а испод ноката мајстора који раде с малтером и пекара налазе се трагови брашна или малтера.

По претходним датима саставиће се опис жртве која ће се одмах пренети у паркет (државно заступништво) среза где ће имати највише разлога да се претпостави да ће је моћи познати; по потреби послужити се публицитетом новина, да би се дошло до овог познанства које је од врло велике важности за истрагу.

Фотографија жртве, речитија, него највештији опис, може бити од корисне помоћи у истраживању њеног идентитета. Она има то преимућство што верно репродукује црте жртве, чији се израз, који је тако урезан, на тај начин сачува по што се леш брзо и рапидно распада. Та-

које је потребно, ако се нађе за корисно, да се то ради, — радити то брзо, без одлагања нарочито у унутрашњости, где нема као у Паризу фригорифички апарат који служи за то да сачува леш.

Фотографија не ослобођава у осталом истражног судију, да прегледа и испита да најмањих ситница жртву и састави детаљан опис, уз који се прилаже фотографија, који ће му послужити као допуна у неку руку и објашњење за истраживање.

Кад је жртва само један скелет са кога је апсолутно спало месо, још је могућно да се утврди и најпозитивније њен идентитет. Судска медицина показује средства да се позна њен пол, њено доба старости, њен стас, њен састав, разне особине које она може имати и у извесним случајевима врсту смрти којој је подлегла. Тако скелет какве жене тањи је у опште од скелета каквог човека и показује у грудима и у басену особито диференције карактеристичне форме.

Испитивање добијања зуба допустиће да се оцени доба старости детета а испитивање костију старост каквог не одраслог лица. Донста, познато је, да се испадање разних зуба који састављају вилицу човечију манифестује у одређеним епохама и да се развијање коштаног система продужава постепено до двадесет пете године. Али ће бити теже оценити доба старости каквог одраслог самом инспекцијом његовог скелета, осим ако на њему има извесних особина састава, које су се примећавале за живота као што су храмање, савијена ручна кост и т. д. и т. д.

Ако се стасу једног скелета који је измерен од темена до стопала дода четрдесет милиметара имаће се стварни стас индивидуе. Ових четрдесет милиметра представљају дебљину меких делова који су уништени трулењем. Ми се налазимо у хипотези кад кости скелета нису развојене и налазе се у њиховој првој целини. Ако је од жртве остало само неколико костију као бутна кост, цеваница, још ће бити могуће одредити и њено доба старости и њен стас. Постоји доиста између разних фракција људског тела стална хармонија, одношаји, сразмере и благодарећи њима може се судити о целини испитивањем једног дела. Тако по судској медицини једна бутна кост од 46 с. м. дужине показује да је стас био један метар и осамдесет с. м.

Али нарочито кад је убица исекао на комаде своју жртву, потребно је предати се подробном испитивању прикупљених делова и свакој развојеној особини, коју они могу да показују. Шарање коже, каква стари ожиљак, биће увек драгоцени знаци често они који решавају. Зар није по шарању коже које је имао на мишици познат дрводеља Шовен, један од жртава убица Лескира и Гусе-а! Прелом палца као резултат навике коју је имао да са овим прстом отвара кутије сата, био је такође један од знакова по којима је позната жртва злочина Жоањи-а, сајција Ветар. Могли би ако је потребно, навести још примера.

Појмљиво је, кад је жртва била исечена у комаде, колико вреди да се про-

нађе глава, седиште физиономије. Од свега онога што конституише живо лице, најбоље се памте црте њеног лица, то што пада у очи, убице не игноришу; многи су од њих предострожни те нагрде лице своје жртве да би отежали познанство њеног идентитета.

9. маја 1884. извукао је из Сене један лађар спроћу кеја Паси, горњи део леша мушког пола, који је био претестерисан изнад бокова; 12. маја други један лађар извукао је из исте реке доњи део тела и ноге. Требало је пре свега да се пронађе идентитет жртве и по глави леша три сведока, господин Мотре, његов Власуљар, Донге његов интимни пријатељ и вратар куће у којој је становао у Паризу, у улици Јевреја бр. 11 познали су пињара Франциса Лебон.

„Сви су, каже оптужни акт, описали форму горњег дела главе и носа, подишану браду, огодићене слепе очи, косу проређену на врху лобање. Бркови које је Лебон имао врло дугачке, били су маказама подсечени да би се изменио изглед лица и теже познао леш.“

Овај пример који узимамо из *Gazette des Tribunaux* показује важност проналаска главе, кад је жртва била исечена у комаде.

Кад локалне власти које су констатовале злочин нису познале жртву и кад неуспех свега истраживања по правилу, у околини, у погледу на њен идентитет не даје више никакву сумњу да је жртва страног лица, има места испитати да ли је констатован нестанак каквог лица чији опис одговара опису жртве у једном датуму који одговара датуму злочина у коме срезу, који је више или мање близу среза у коме је злочин учињен. У исто време кад им достави опис жртве, истим актом који упућује својим колегама ових разних срезова истражни судија прибירה извештаје о овоме нестанку, датуму од кога се исти датира, околностима у којима је примећен као и о добу старости, полу, стасу, и у опште прецизан и детаљан опис несталог лица. Тако комбиновани радови две власти које се узајамно помажу помоћи ће да се манифестује истина.

Али како ће се знати да ли се нестанак каквог лица, који је констатован у једном срезу, односи подударанем дата на убиство које је учињено у другом ком срезу? Хоће ли се датум злочина подударати увек, приближно са неколико часова — са датумом проналаска леша? Зацело не! Често се баш дешава да их раздваја доста дуга интервала времена; све зависи од бриге са којом је убица сакрио своју жртву, и такође, додајмо то, од случаја којим управља кад што провиђење при њеном открићу. Како ће се тада одредити датум злочина? Хоће ли се доспети до тога без помоћи истраге, једино помоћу научних средстава?

Истина је да се може утврдити не тачан датум смрти већ епоха у којој се догодила и „у суцесивном развоју свих феномена које представља човечије тело од момента смрти до момента у коме је редуцирано у „земљано“ стање, црпе

¹⁾ Devergie, *Médecine légale*, tome I. chapitre 5.

се елементи подесни за ову детерминацију. Судска медицина разликује у овом погледу два главна периода, први који обухвата интервалу протеклог времена од смрти до почетка труљења, други који се простире од почетка до краја труљења. Тако под првим периодом, одржање животне топлоте у вези са млиставошћу мускула, показује да је смрт била у времену од *пре два до десет сагати*, гашење топлоте и укоченост лешине да смрт може бити од *пре десет сагати до три дана*. Такође још гашење животне топлоте у вези са гипкошћу мишића, природном бојом коже показује једну интервалу од *три до осам дана* и да се од *шестог до дванаестог дана* запремина тела увећава под утицајем унутрашњих гасова и трулеж почиње; али тако као што то умесно примећује Девержи: »ове разне епохе представљају само приближно стање« и на лекару је да води рачун о варијацијама температуре, гојазности или мршавости објекта, његовом доба старости, врсти смрти којој је подлегао, а нарочито о атмосферским утицајима којима је леш поджеао«.

(наставиће се)

с француског,
Милош М. Станојевић,
судија.

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I.

Суд општине лугавачке, актом својим од 4. децембра пр. год. Бр. 3289. пита:

»Суд општине сараорачке, актом својим од 29—IX. 1907. год. Бр. 3568, упутио је суду овоме две краве, да се на потпис предаду Милану Степићу, земљ. из Лугавчине. Истим актом тражио је, да му на дан 30—IX. овај суд упути Милана Степића, јер вели предмет је хитне природе и не трпи одлагања.

Према том акту, суд општине лугавачке позвао је одмах Милана Степића, да му краве на потпис преда.

Милан је изјавио да краве неће примити, јер вели да му је председник суда општине сараорачке, Милан Б. Милановић, краве са државног друма одузео за некакав дуг, који вели не постоји.

Суд ово општински 30—IX. 1907. год. № 2734. вратио је исти акт са кравама суду општ. сараорачке, пошто Милан Степић није хтео примити краве, а и истог Милана упутио је.

Исти акт под 1—X. 1907. год. Бр. 3538. суд општине сараорачке вратио је суду овоме, велећи да је изјава Милана Степића неистинита зато, што је суд општине сараорачке ставио забрану на једно теле Миланово, а да је он Милан, сам на друму краве оставио.

На истом акту 1—X. 1907. г. Бр. 2741. суд општине лугавачке донео је своје решење, да се краве даду на издржавање — храну — Нестору Јанчићу мех. у Лугавчини с тим, да му сопственик стоке

Милан Степић храну плати све донде, докле краве не прими.

Краве су предате на храну 1. октобра ове 1907. год.

Нестор Јанчић, механџија, молбом својом од 16. октобра тек. год. молио је ово општински суд, да путем процене (вештака) донесе своје решење и изврши наплату, а краве да се предаду сопственику.

За себе је изјавио да тражи по 5 динара на 24 сата у шта спада и услуга.

Општински суд позвао је два процениоца који су оценили, да за 24 сата хране и услуге вреди 5 динара.

Суд је приметио да је ова процена велика па је позвао друге процениоце, који су проценили по 2:50 дин. на 24 сата са услугом.

По овој последњој процени суд је донео своју пресуду, да сопственик крава Милан Степић плати Нестору механџији 57:50 дин. за издату храну, што ако Милан не плати, да се краве изложе продаји и тиме храна исплати.

Нестор Јанчић мех. као незадовољан на пресуду овог суда, изјавио је жалбу првостепеном смедеревском суду.

Првостепени смедеревски суд поништио је пресуду из разлога, што парничари нису бирали вештаке већ сам општински суд.

По примедбама првостеп. смед. суда, суд је поступио и донео своју другу пресуду, која такође гласи: да сопственик стоке, Милан Степић плати Нестору мех. по 3 дин. на 24 сата од 1. октобра па докле се ствар не сврши.

Пресуда је извршна постала јер жалба није постојала.

Како је овоме суду неразумљиво, јер по закону о порези учињене су најновије измене, да се земљоделцу ни за порезу не могу продати два теглећа вола, односно две теглеће краве, а по пресуди стоји да се краве за храну предаду, а са друге стране нема се одкуда ова наплата извршити, сем да му се земља под закуп изда и изврши наплата, коју такође сопственик крава нема више од 5 дана ораће земље, на којој живи он сопственик, жена му и троје деце испод 10 година.

Моли се уредништво »Полиц. Гласника« учтиво за објашњење: шта и како треба да ради суд, и сме ли краве по извршној пресуди продати?»

— На ово питање одговарамо:

Кад је суд општине сараорачке тражио, да се краве предаду Степићу, онда је суд општине лугавачке био дужан да то и изврши.

Ако је Степић изјавио, да краве неће да прими, суду није ништа сметало да их у присуству једнога кмета, два грађанина и самог Степића, утера у авлију овога и то констатује записником, а он ако хоће после нека их истерује и пушта куд хоће.

Да је овако урађено, онда се не би дошло до овога питања.

Овако је сада отворен читав низ спорова и одговорности, пошто се краве не могу продати по пресуди суда за исхрану,

јер та накнада не спада у ред оних, о којима говори тачка 16. §. 471. грађ. суд. поступка, јер ако би суд продајом ових исплатио храну Нестору механџији, остао би одговоран за краве Степићу, а ако то ве учини онда ће Јанчић тужити одговорне органе, који су му стоку и предали, за вредност утрошене хране и учињене услуге, пошто краве треба вратити Степићу.

На сваки начин треба покушати, да се пресуда изврши из оне покретности, која није заштићена одредбом § 471. грађ. суд. пост. ако овакве покретности Степић у опште има, а ако нема, онда краве што пре вратити Степићу, а Јанчићу остаје право, да накнаду тражи од оних, који су му краве предали, или да чека, па да извршење пресуде тражи над Степићем онда, кад он буде имао покретности, која није заштићена законом од пописа и продаје.

II.

Суд општине гунџатске, актом својим од 10. јула пр. год. Бр. 1094, пита:

»Један грађанин доселио се у ову општину пре 15—20 година, и од тога времена па све до пре три године упражњавао ситничарску дућанску радњу.

Од пре три године напустио је трговину и сваки други посао и искључиво се бави земљорадњом те њоме издржава своју породицу.

У времену кад се занимао дућанском радњом, задужио се по меницама извесну суму.

Радњу није у опште протоколисавао на основу § 5. трговачког закона, а еснафско писмо има.

Осуђен је на плаћање и суду наређено да му узме имање у попис.

Моли се уредништво за обавештење: да ли се овај грађанин сматра за земљоделца и штити ли му § 471. грађан. суд. поступка имање од пописа и продаје, или ће се сматрати за трговца и узети му све имање у попис?»

— На ово питање одговарамо:

Овде се истичу два питања да ли је дотично лице у опште било трговац, и да ли се сада сматра за земљоделца.

Наше правосуђе разнолико поступа и у једном и у другом случају.

Тако, има судова који налазе, да је неко трговац чим се само тако потписује, без обзира на то, што у ред трговаца није ушао на начин, који прописује § 61. — 69. еснафске уредбе, а има судова, који траже да се испуне сви законски услови, који су предвиђени уредбом и трговачким законом, па тек тада да се сматра за трговца.

Исто тако има судова, који за земљоделца сматрају све оне, који се у доба извршења пресуде стално баве земљоделством, па налазе да се и на њих односе наређења § 471. грађ. суд. пост. без обзира на занимање, које су имали у доба задужења, а има судова, који воде рачуна о статусу у доба задужења, па се и не осврћу шта су дужници у доба пописа и продаје имања.

Ми сами, пак, налазимо, да неко може бити трговац само онда, кад испуни законске услове (добје трговачко-мајсторско писмо и протоколише фирму), без обзира на то, како се он на својим обвезама сам потписује, и да се на занимање мора пазити у доба извршења пресуде.

Према томе налазимо, да лице, о коме пита тај суд, није ни било трговац, кад није у тај ред ушло по прописима еснафске уредбе и трговачког законика, и да му се сада не може узети у попис имање за дугове, у колико му штити § 471. грађ. суд. пост. пошто се стално занима земљоделством и од тога живи и породицу издржава.

III.

Суд општине сремачке актом својим Бр. 69, пита:

„Пресудом овог суда Бр. 571 од 6. Јуна прошле год. осуђено је једно лице на 10 дана затвора, а за дело из § 375. а. крив. закона.

По жалби осуђеног, судија прв. суда окр. беогр. примедбама својим Бр. 18.782 од 26. Јуна пр. год. поништио је ову пресуду Бр. 571 са разлога тога, што се осуђени брани и наводи да је заузето имање купио, и онда у овом случају не може одговорати за самовлашће, кажњиво по § 375. а. крив. зак. већ је доказао да је јачи у праву од тужилачке општине.

Према овим примедбама суд је у свему тачно поступио, и тако је поновном пресудом, Бр. 1253 од 16. августа пр. год. био осудио оптуж. понова на 10 дана затвора. Ну по поновној жалби осуђеног Бр. 1865, председник првостепеног суда, примедбама својим Бр. 28.472 од 11. октом. пр. год. поништио је ову пресуду Бр. 1253 са разлога тога, што је овај суд погрешно ово дело подвео под одредбу § 375. а. крив. зак. када за оваква дела, стоји специјална одредба у чл. 106. зак. о шумама, по ком законским пропису суд има и да одлуку донесе, с погледом на чл. 126 истог закона.

Према овим примедбама, суд је у свему тачно поступио, и тако је поновном пресудом Бр. 1942, од 30 новембра пр. год. био осудио оптуж. на 60 дин. новчане казне, ну по поновној жалби осуђеног Бр. 2283, судија првост. суда примедбама својим Бр. 551 од 8. тек. м. поништио је и ову пресуду: са разлога тога, што је општин. суд погрешно ово дело подвео под чл. 106. зак. о шумама, кад се ове кривице казне по § 375. а. крив. закона.

Сад настаје питање: која примедба вреди, да ли председника или судије првостеп. суда, и по којој ће се суд управљати?

— На ово питање одговарамо:

Ако се заузето земљиште налази на оним просторима, који су у смислу чл. 1. и 3. закона о шумама оглашени за шумско земљиште, онда се заузећа казне по чл. 106. у вези са чл. 116. закона о шумама.

Ако се, на против, земљиште налази на другим деловима општинских утрина и остале имовине, онда се заузећа казне по § 375. а. кривичнога закона.

Како се из предњег питања не види, какво је ово земљиште, о коме је реч, то се не може ни говорити о томе, да ли је правилнија одлука председника или судије.

Свакако општински суд мора доносити нову пресуду у смислу последњих примедба, па нека прво констатује где се налази земљиште, и онда нека пресуду наслони на један или други закон.

Интересантно је, свакако, да се о овако ситној ствари води оволика преписка, кад је то могло бити регулисано првим примедбама судским, те би и углед суда више добио, јер би се избегла она доцнија разнолика мишљења, која су свакако морала натерати општину да ово питање учини.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

Т Р А Ж Е С Е

Радивоја Новаковића, аустро-угарског војног бегунца, коме је било одређено место сталног становања Краљево, а кога је нестало пре извесног времена, тражи Управа града Београда актом Бр. 3856. Пронађеног треба стражарно спровести Управи града Београда или начелнику среза жичког.

Јована Оросију, кројачког каафу, који одговара за извесно казнимо дело, тражи Управа града Београда. Јован је стар 27 година. Пронађеног треба спровести поменутој Управи с позивом на акт Бр. 3144.

Рашида Сајда, турског војног бегунца, тражи начелник среза парафинског ради спровода у Неготин. Рашид је средњег раста, црномањаст: од одела има на себи при капут, на глави носи фес или шубару, а на ногама има старе ципеле. Позивају се све полицијске и општинске власти да Рашида живо потраже у својим домаћинама и нађеног спроведу поменутом начелнику с позивом на денешу Бр. 1550.

ИЗГУЂЕЉЕН ПАСОШ

Начелство округа пожаревачког актом својим од 24. пр. м-ца Бр. 1195. известило је све полицијске и општинске власти да је Јован Т. Нешин, земљод. из Дубравце, среза пожаревачког, изгубио његов пасош за иностранство, кога му је оно издао 19. новембра прошле године № 22650/720. Скреће се пажња свима властима на овај изгубљени пасош.

П О Т Е Р Е

Петар Ивановић, бивши шегрт из Београда, извршио је крађу једног бриљантског претена и побегло. Петар је стар 15 година,

средњег раста, и у опште црномањаст. Препоручује се свима полицијским и општинским властима да Петра најживље потраже и нађеног стражарно спроведу Управи града Београда с позивом на акт Бр. 3950.

Стојан Драгић, земљоделац из села Поролина, среза моравског окр. пожаревачког, одговара код начелника среза моравског округа пожаревачког за покушај убиства, али се ни до сада није могао пронаћи, јер је по извршењу дела одмах побегао. Стојан је стар 23 године, средњег раста, у лицу смеђ, на себи има од одела гуњ и чакшире од сукна, на ногама опанке, Позивају се све полицијске и општинске власти да га потраже и пронађеног спроведу поменутом начелнику с позивом на денешу Бр. 1124.

Милан Цукић и **Тихомир Војић**, копчари, решењем начелства округа крушевачког стављени су под истрагу и притвор због преваре, извршене још у марту месецу прошле године, али се и до сада нису могли пронаћи. Милан је стар 28 година, у лицу плав, зелених очију, бркова плавих, у цивилном оделу; Тихомир је стар 29 година, црномањаст, малих црних бркова, од одела има на себи чакшире и гуњче, на глави шубару а на ногама опанке. Позивају се све полицијске и општинске власти да их живо потраже и пронађене стражарно спроведу начелству округа крушевачког с позивом на акт Бр. 667.

УТВРЂЕНА ИДЕНТИЧНОСТ

У прошлом броју нашега листа изнели смо фотографију **Тота Иванова**, Бугарина, и скренули смо пажњу свима властима на ову сумњиву личност. У исто време напоменули смо да је његова фотографија послата и бугарским властима да би се могла утврдити његова идентичност.

Сходично градоначелство у Софији 25. пр. м-ца известило је Управу града Београда да се ово лице доиста зове Тота Иванов а не Тома Кретов, и да у Бугарској одговара за ова кривична дела: за једно убиство извршено 24. августа 1906. године, за једну опасну и две просте крађе, и тражило је његову екстрадицију.

Као што се види, ми смо били сасвим у праву, што смо обратили пажњу свима властима на изнету фотографију јер је Тота и по својој спољашности и по досадашњем животу врло сумњив изгледао. Он је код Управе град Београда признао да одговара у домовини само за једну просту крађу док је на против сада утврђено да одговара за више казнивих дела. И овом приликом не можемо пропустити а да не скренемо пажњу свима полицијским, а нарочито пограничним властима, на све овакве „војне бегунце“ који махом прелазе без икаквих исправа или са лажном исправом.

Надамо се да ће се ускоро стати на пут овим сумњивим личностима које прелазе из Бугарске, пошто ће се кроз кратко време у Софији установити Антропометријско Одељење, те ће се тиме лакше моћи утврђивати идентитет

свима сумњивим личностима. По тражењу со-
вешке полиције наше Антропометријско Оде-
љење послало јој је потребне еземпларе картона
и књига које се воде при њему.

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА

Крађе капута. Старо је, и полицајцима
добро позната истина, да свако доба године
има своје нарочито криминално обележје, и да

се крађе, нарочито по градовима, много више
врше с јесени и зими но с пролећа и у лето.
Једна врста крађа, која се редовно понавља
сваке јесени и зиме, а која је ове полицијске
године нарочито цветала у Београду, била је
крађа иберциера и зимских капута, која је

много труда и јака задава београдској поли-
цији, и којој се, најзад, ушло у траг захва-
љујући истражној власти кварта теразијског.

Ево како је ствар текла:

21. јануара тек. год. у кафани код „Мору-
не“ украден је зимски капут једном правнику.
Извештен одмах о овоме, кварт теразијски
предузме с места енергичну истрагу и овом

утврди, да је капут украо **Миша Шефер-
ковић**, бив. трговачки помоћник, из Вуковара,
који од пре 3½ месеца живи у Београду, из-
дајући се за студента.

Као и већина пробисвета, тако и овај Миша
није ништа у Београду радио, нити је имао
свога стана, већ је ноћивао код своје мило-
снице **Анке Цветковић**, служавке у улици
Краља Милана бр. 3.

Кад је полицијска власт извршила претрес
Анкиног стана, у кревету, испод сламбаче,
нађен је један леп, готово нов, зимски капут,

с чије је поставе монограм био искидан, и две
шубаре: једна од најфинијег астрагана, по-
ловна, а друга нова, од кренера.

Претресом извршеним над Мишом лично, на-
ђено је пет заложница: по једној је био заложен
украдени зимски капут, а по осталим свила и атлас.

Даљом истрагом по овој ствари утврђено
је, да је и Мишин брат од тетке — **Јован —
Јоца — Вујић**, бив. трговачки помоћник, та-
кође родом из Вуковара — вршио крађе ка-
пута заједно са Мишом, и да је за ове крађе
знао, и украдене ствари залагао и један на
жалост, бив. чиновник. И овај бедник, као и
главни кривац Миша, и милосница му и јатак

Анка, решењем кварта теразијског стављени
су под редовну кривичну истрагу и у притвор,
а решење о њиховом притвору одобрио је и
првостепени суд за град Београд.

Код кварта теразијског до сада се налазе
четири украдена зимска капута и оне две шу-
баре, нађене у Анкином стану; сопственик
једног капута још није пронађен.

На молбу поменутог кварта износимо Ми-
шину и Анкину фотографију, и молимо све оне
који би о њима поводом зложене ствари што
више знали, или би у Миши познали извршиоца
какве раније и до сада необјављене крађе, да
то саопште кварту теразијском.

Јован — Јоца — Вујић, који је одмах
у почетку истраге побегао из Београда, има
22—23 год., високог је стаса, добро развијен,
у лицу плав, носа црвена. Треба га живо по-
тражити и пронађеног стражарно спровести
кварту теразијском с позивом на акт Бр. 859.

ЋРАЂА СТОКЕ

Ноћу између 22. и 23. пр. м-ца непознати
крадљивац украо је једну краву Владимиру Га-
јићу, тежаку из Цикота. Крава је матора 6 го-
дина, плаве длаке, у оба уха ровашена. Акт
начелника среза левачког Бр. 882.

Обраћа се пажња свима полицијским и оп-
штинским властима на ову покрађу.

СКРЕЂЕ СЕ ПАЖЊА

Још у месецу октобру прошле године оту-
марала је из места пребивања Љубица удова
пок. Симе Милорадовића, из Бечевице, среза
гружанског, и са собом одвела своје четворо
деце. Два мушка детета вратила су се натраг,
а друга два остала су са њом, од којих је једно
мушко Радисав а друго женско Смиљана. Љу-
бица је стара 40 година, у лицу приномањаста,
косе црне, обрва прих; од одела имала је на
себи сукњу ткану од вуне, реклу, на глави
мараму, а на ногама опанке; Радисав је стар
10 година, у лицу приномањаст, на себи је имао
од одела гуњ и панталоне, на глави шајкачу
а на ногама опанке; Смиљана је стара 5 го-
дина, приномањаста, у обичном женском сеља-
чком оделу. Обраћа се пажња свима полициј-
ским и општинским властима да их у својим
домашајима потраже и пронађене спроведу на-
челнику среза гружанског с позивом на акт
Бр. 2026.

НА ЗНАЊЕ

Комилети „Полицијског Глас-
ника“ за 1905, 1906. и 1907. год.,
у елегантном тврдом повезу могу се
добити у уредништву по цену од 15
динара за једну годину. За оне, који
сва три комилета узму уједно, цена
је свега 40 динара. Комилети у меком
повезу за 1906. и 1907. год. могу се
добити по цену од 12 за једну го-
дину, или оба заједно за 20 динара.